

ЗМІСТ

ЧЕРВОНА ШАПОЧКА	3
ПОПЕЛЮШКА.....	9
КІТ У ЧОБОТЯХ.....	21
СПЛЯЧА КРАСУНЯ.....	29
ХЛОПЧИК-МІЗИНЧИК.....	41
ПОДАРУНКИ ФЕЇ	53
ОСЛЯЧА ШКУРА.....	57
РІКЕ ЧУБЧИК	69

ЧЕРВОНА ШАПОЧКА

Жила собі колись маленька дівчинка — добра і лагідна. Мама й бабуся любили її безмежно. Якось на день народження бабуся подарувала онучці червону шапочку. Подарунок так прийшовся дівчинці до душі, що вона завжди й усюди ходила в цій шапочці. І сусіди, побачивши дівчинку, казали про неї:

— О, Червона Шапочка йде!

Одного дня мама спекла пиріг та й каже:

— Донечко, сходи-но до бабусі, віднеси їй пиріжок і горнятко масла та дізнайся, чи вона здорова.

Дівчинка хутко зібралась і вирушила в дорогу.

Крокує вона лісом, а назустріч — сірий Вовк.

— Куди йдеш, Червона Шапочко? — питає.

— До бабусі йду, несу їй пиріжок і горнятко масла.

— А далеко живе твоя бабця?

— Далеко, — відповіла Червона Шапочка. — Он у тому селі, за млином. Перша хатинка на краю.

— Гарзд, — каже Вовк. — Я теж хочу навідати твою бабусю. Ми підемо різними стежинами: я — цією, а ти ходи іншою — отою. Подивимося, хто з нас дістанеться раніше.

Проказавши це, Вовк щодуху побіг найкоротшою стежкою.

А Червона Шапочка почимчикувала найдовшою. Ішла собі неквапно, збирала квіточки, складала з них букети, тож не встигла дійти до млина, коли Вовк уже дістався бабусиної хатинки і заповзвся стукати у двері:

Тук-тук-тук!

— Хто там? — питає бабуся.

— Це я, онучка ваша, Червона Шапочка, — відказує Вовк. — Я до вас на гостину. Принесла пиріжок і горнятко масла.

А бабуся саме хворіла й лежала в ліжку. Подумавши, що це справді її онука, вона гукнула:

— Смикни за мотузку, дитинко, двері й прочиняться!
Вовк зробив, як наказала бабця, і відчинив двері. Кинувшись на господиню, він умить проковтнув її (адже був страшенно голодний — три дні не мав ані ріски в роті), потім зачинив двері, ліг на бабусине ліжко й заповзвся чекати на Червону Шапочку.

Невдовзі вона прийшла і постукала у двері:

Тук-тук-тук!

— Хто? — питає Вовк. А голос у нього басовитий, хрипкий.

Червона Шапочка спершу злякалась, а потім подумала, що бабуся захрипла від застуди, й відповіла:

— Це я, онучка ваша. Принесла пиріжок і горнятко масла!

Вовк відкашлявся і сказав тоншим голосом:

— Смикни за мотузку, дитино, двері й прочиняться.

Червона Шапочка смикнула за мотузку — двері прочинились. Увійшла вона до хати, а Вовк сховався під ковдру та й каже:

— Поклади-но, онучко, пиріжок на стіл, горнятко на полицю постав, а сама йди-но полеж зі мною!

Червона Шапочка вмостилася поряд із Вовком і питає:

— Бабусю, чому у вас такі великі руки?

— Це щоби міцніше обіймати тебе, дитинко.

— Бабусю, чому у вас такі великі вуха?

— Щоби краще чути, дівчинко моя.